

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 24

Proposició de llei

d'introducció de beneficis fiscals en l'impost sobre actes jurídics documentats per a la novació modificativa de préstecs hipotecaris (debat de totalitat) (tram. 202-00023/08)

El president

Passem al tercer punt de l'ordre del dia que és la Proposició de llei d'introducció de beneficis fiscals en l'impost sobre actes jurídics documentats per a la novació modificativa de préstecs hipotecaris. D'acord amb l'article 105.2 presenta la iniciativa l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, senyores i senyors diputats. Dèiem ahir, ahir era quan teníem l'oportunitat d'interpel·lar el Govern sobre la situació econòmica, o dèiem abans d'ahir, quan teníem l'oportunitat de discutir amb el Govern els pressupostos, amb data mes de novembre, que estàvem en portes d'una crisi. Aquesta crisi, que tots hem fet un esforç per tractar-la amb molta cura, avui té una manifestació indissimulable. Ha estat discutint nominalment respecte al nom de la crisi, hem parlat, avui mateix, ho ha fet el president Montilla, ha parlat de la desacceleració, hem parlat d'una mena de recessió, tant se val, avui el debat nominal està enllestit, tenim una crisi, i és obligació del Govern, i és obligació de l'oposició respondre'n. Cadascú, com és natural amb la responsabilitat que li pertoca. El Govern prenen mesures, i l'oposició exigint al Govern que les prengui. Noi els dic res de nou, i és precisament en aquest context que apareix aquesta proposta, aquesta proposició de llei per sotmetre's als diputats d'aquesta cambra.

Avui tenim dues males notícies, dues més que lamentem, com lamenten tots els diputats d'aquesta cambra, la primera l'atur, l'increment de l'atur. Aquesta és una molt mala notícia, estem parlant de 7.747 treballadors aturats més, i això pràcticament ens

col·loca al llindar dels 300.000 aturats a Catalunya. És una molt mala notícia. Pràcticament estem parlant d'un increment del 20,4 per cent, i la pitjor dada des de fa vint-i-tres anys. Ningú ho celebra, al contrari, ho lamentem tots plegats, però és una xifra més, una dada més.

També és una mala notícia que coneguem avui la decisió de Brussel·les d'impugnar el cèntim sanitari, és una mala notícia, plou sobre mullat, no és objecta d'aquesta intervenció, tindrem l'oportunitat de parlar-ne.

Aquestes notícies se sumen a altres notícies tampoc bones...

Fitxer 25

...[recents] de l'Institut Nacional d'Estadística. Les famílies catalanes que han deixat de pagar els seus deutes s'eleva un 450 per cent més en el primer trimestre de l'any i Catalunya és la primera comunitat autònoma justament en l'àmbit concursal, en l'àmbit de concursos respecte als seus propis deutes amb els creditors. Per què? Doncs, senzillament, per impagaments en l'àmbit de moltes i moltes de les hipoteques.

L'índex de morositat, encara contingut de les entitats bancàries, creix, però quan parlem amb els responsables financers de les entitats bancàries ens diuen que tenen el temor, i és natural que el tinguin, que aquests nivells de morositat puguin créixer. Ja desitgem que no ho facin, encara estem per sota fins i tot del sistema bancari d'altres països, però creixeran, i per tant, aquí tenim un autèntic problema.

Això en un marc del que ja hem discutit abastament. Hem parlat, és clar que sí, de l'aturada del sector immobiliari; hem parlat d'un alentiment de la demanda i d'una davallada del consum; hem parlat d'una reducció, avui mateix ho fèiem, de les expectatives de creixement del nostre PIB; hem parlat de problemes crònics de la nostra economia, inflació, atur, dèficit comercial, estancament de l'estalvi, endeutament familiar, problemes amb la competitivitat i la productivitat de les nostres empreses, etcètera.

Aquest és un marc complicat, que crec que Govern i oposició reconeixem, i crec que és obligació del Govern i de l'oposició no portar-lo més dramàticament enllà del que és imprescindible, i desitjaria que el Govern amb la seva resposta entengui la voluntat d'aquesta proposició de llei que presenta Convergència i Unió. Analitzem la situació econòmica perquè aquest és el context i diem que és una situació econòmica preocupant que junts tenim l'obligació de detectar primer, i amb diversa responsabilitat corregir després.

No fem, aquest no és el debat, cap mena d'alarmisme respecte a la situació, només diem que vivim una situació complicada, situació que es complica a més per problemes obvis en l'àmbit del finançament. Les dades que tenim ara com ara de recaptació d'impostos, doncs, són baixes i són preocupants, són preocupants pel Govern i és preocupant per tots nosaltres, és igual que parlem de transmissions patrimonials, molt important, o que parlem també en part d'actes jurídics documentats, perquè són dades que ens preocupen i ho fan per la intensitat de les dificultats que això afegeix a la nostra economia. Ja està dit! –Ja està dit!–, aquest és el context econòmic de la proposició de llei que avui portem al Parlament.

Què venim a demanar al Parlament? Que consideri, aquest és el plantejament de la nostra proposició, que consideri la possibilitat d'endegar un procés de discussió sobre un aspecte molt específic: modificació del tipus de gravamen de l'impost d'actes jurídics i documentats. Ho torno a repetir perquè no tinguem un debat en fals: venim a proposar a aquesta cambra que consideri la possibilitat d'endegar un debat sobre la reducció de tipus de gravamen en [#] d'actes jurídics i documentats. I ho fem a través del que hem de fer, de la modificació de l'article setè. Ho dic amb tal insistència perquè jo crec que això ens estalviaria un fals debat, crec que ens estalviarà un fals debat. Proposem modificar l'article setè, tipus de gravamen, respecte a una particularitat de les hipoteques, a saber la novació.

Què cal entendre per novació? Doncs, ben obvi, tota aquella modificació d'una hipoteca que ha de ser tornada a discutir amb l'entitat financera, que permet avantatges específics per aquells que han subscrit la hipoteca. Res més, res menys.

Per què és important una consideració d'aquestes característiques? Doncs, ben senzill, perquè les famílies tenen notables dificultats en l'àmbit del pagament de les hipoteques. Va créixer el mercat immobiliari, van créixer els preus, van créixer les hipoteques, van créixer els tipus d'interessos i ho paguen les famílies. No cal fer alarmisme respecte a això, ho pateixen la majoria de famílies que puguin seguir o no aquest debat: creixen els preus dels pisos, creixen les hipoteques, creixen els tipus d'interès, creixen les dificultats per fer-hi front. Tan elemental com això.

I, aleshores, una de les mesures que creiem que podríem endegar per tractar d'apaivagar part d'aquestes conseqüències és reduir ben modestament el tipus, i ara parlaré en quins punts, de gravamen de l'article setè en l'àmbit –deixin que els ho digui concretament–, en l'àmbit de la modificació –ho dic perquè també això ens estalviarà algun que altre debat–, de l'article vintè de la Llei 5/2007, de 4 de juliol.

Què diem? Diem que estaran exemptes de la tributació per aquest impost, en la modalitat gradual, és la modalitat de variable, les escriptures públiques de novació, modificativa descrites en l'apartat següent o en aquells als quals es formalitzi la distribució de responsabilitat hipotecària entre diverses finques. Afegim un nou punt, 3. Les escriptures públiques de modificació de préstecs hipotecaris, a les quals fa referència l'apartat anterior, hauran de derivar-se d'una o de vàries circumstàncies, –i les anomenem–, o bé per ampliació o reducció de capital, o bé per alteració del termini, o bé per variació de les condicions de tipus d'interès inicialment pactat o vigent, o bé pel mètode o sistema d'amortització emprat, o també per la modificació de garanties personals, cosa que malauradament sovinteja avui en dia per a moltes famílies.

Què està passant a les famílies, a la gent que paga hipoteques? Ben senzill, l'entitat financera els crida a capítol, i els diu: «El valor de la seva vivenda ha baixat», –la família en qüestió diu: «Escolti'm, és clar que ha baixat la meva vivenda, però no en sóc responsable.» I el banc contesta: «Ni nosaltres tampoc. Baixa el valor de la vivenda, ha de vostè afegir noves garanties, nous avals perquè puguem mantenir el crèdit que teníem.» Això que normalment és bastant habitual en el món financer, en època de crisi, en famílies que han de pagar una vivenda amb una hipoteca

determinada és letal. Es demana, senzillament, que aquelles garanties que servien per fer la hipoteca inicialment ara han de ser redoblades, o han de ser complementades, o necessitem alguna cosa que ho afegeixi, i nosaltres és difícil que ho puguem evitar.

Què demanem? Que si això s'ha de materialitzar la novació no estigui gravada a l'impost d'actes jurídics i documentats. Res més, tan senzill com això. Si vostè pot negociar amb l'entitat financera perquè tingui un termini pel pagament de la hipoteca una miqueta més gran, haurem d'anar al notari. Quan anem al notari aquest increment de període de negociació amb la hipoteca que no costi actes jurídics i documentats. Res més.

Nosaltres hem fet una breu anàlisi de què podria comportar això des del punt de vista financer, perquè sóc jo el que els ha parlat a vostès de situació econòmica complicada i situació financera complicada. Hem fet un càlcul que deixem, naturalment, pel Govern que és qui ha de fer els càlculs ben detingudament sobre aquesta qüestió, creiem, sincerament que és una qüestió ben modesta, però estem disposats a parlar-ne i el que els demanem és quelcom tan senzill com el següent: parlem-ne.

El Govern espanyol s'ha mostrat sensible sobre aquest tipus de qüestions i ha legislat en recent decret sobre el tema de les hipoteques en l'àmbit de tipus fix. El que ha fet el Govern espanyol és tot un conjunt de mesures, que tenen escassa repercussió econòmica, però ajuden a les famílies en l'àmbit de les hipoteques amb tipus fix. Nosaltres els demanem, senyores i senyors diputats, que vostès considerin l'eventualitat de discutir aquesta circumstància a Catalunya per a les hipoteques amb variable, amb tipus variable, que com vostès saben molt bé, en el període específic de negociació de les hipoteques –parlo de fa quatre, cinc, sis anys–, era molt habitual – molt habitual– parlar d'hipoteques variables, perquè era un ham molt interessant per a les famílies perquè creien que difícilment els tipus d'interès pujarien.

Què succeeix? Que, evidentment, amb la situació econòmica present, amb la necessitat de controlar la inflació, depenent com depenem del Banc Central Europeu,

com a mínim els tipus d'interès en el millor dels casos baixar no baixaran, i pugem, i això significa un estrès constant sobre les famílies pel pagament de les hipoteques.

Prou que pateix aquesta gent per pagar les hipoteques, prou dificultats que té per pagar les hipoteques, prou que ha d'imaginar com pagar les hipoteques, i diem: «Podríem des del Govern català –pregunta– podríem des del Govern català complementar l'acció del Govern espanyol respecte a la novació en les hipoteques de preu variable?» Res més, res menys. És a dir, qualsevol modificació que o bé l'entitat bancària o bé el particular vulgui produir respecte a la hipoteca que té pot ésser considerada la possibilitat que no es pagui actes jurídics documentats, sí o no?

I proposem, no que ens diguin que sí, vull ser particularment explícit en aquesta qüestió, no els proposem que ens diguin que sí, els proposem que estiguin disposats a parlar-ne. És aquest l'objectiu d'aquest projecte de llei, a parlar-ne, i quan després tinguem l'oportunitat de parlar-ne veure si hi ha un acord, que jo crec que es pot aconseguir.

Es pot aconseguir, per quina raó? –i amb això aniria acabant la meva intervenció. Per la raó següent: primer, perquè el Govern, i particularment els partits que donen suport al Govern, actuarien amb coherència al que ha fet el Govern Socialista a Madrid, els ho deia abans, el Decret, concretament, 2/2008, de 21 d'abril, treballa en l'àmbit dels tipus fix per a les hipoteques en la mateixa línia que nosaltres plantegem. No som sospitosos d'haver copiat res del que el Partit Socialista a través del seu Govern hagi fet a Madrid, perquè és una iniciativa presentada abans en el temps, però coincideix. Benvingut, saludem la sensibilitat del Govern Zapatero respecte a aquesta qüestió.

Hauríem d'esperar menys sensibilitat dels partits que donen suport al Govern que la que ha manifestat el Govern Zapatero a Madrid? Jo crec que no. Haurien de tenir els partits que donen suport al Govern a Catalunya menys sensibilitat que el Partit Socialista Obrer Espanyol ha demostrat a Madrid? Jo crec que no. I, per tant, amb coherència creiem que vostès poden votar a favor que això sigui considerat.

Segona, a la proposta, al contingut específic de la proposta: senzilla, modesta, molt modesta, però que permet que les famílies puguin tenir uns diners més per fer front a les dificultats que inevitablement han de fer front com a famílies que necessiten pagar

les seves hipoteques justament per no sumar-se a aquesta llista de víctimes a què es referia l'Institut Nacional d'Estadística amb un increment, com els deia, prou substancial, un 450 per cent en un trimestre. Déu ni do!

Tercer, perquè el cost és perfectament assumible. Jo he tingut l'oportunitat de parlar amb algun membre especialitzat en aquest tipus de qüestions, hem fet números, el Govern crec que els pot fer, i estem parlant d'una cosa absolutament assumible, veritablement assumible.

I, finalment, perquè hom té sempre l'esperança que quan un grup parlamentari proposa una proposició de llei al Parlament, al Parlament de Catalunya, i és assenyada, es pot discutir. És a dir, si nosaltres els proposéssim quelcom molt radical, quelcom molt exigent, quelcom molt que va a la línia de flotació del Govern o a la seva política econòmica i pressupostària –acabo, president–, entendríem que vostès no volguessin passar ni pel mal tràngol de discutir-ho, ja ho entenem això, ja hem estat govern, i ja ho entendríem, i dir «escoti'm, vostè em ve amb una proposta aquí molt, molt, molt, arriscada, molt atrevida, i preferim estalviar-nos el debat.»

Però quan és una modesta proposta d'aquestes característiques, en sintonia amb el que fa el Govern espanyol, en sintonia amb el que necessiten les nostres famílies i en sintonia amb el debat que hem de tenir a Catalunya per donar aquest missatge a les famílies i als treballadors, es negaran els partits que donen suport al Govern a donar suport a la nova proposta? Tot sembla indicar que sí, perquè vostès han presentat una esmena a la totalitat, però no prejudgem esdeveniments, una esmena a la totalitat, senyores i senyors diputats, sempre es pot retirar...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Fernández Teixidó

...no prejudgem esdeveniments i sortirem de dubtes ben aviat.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pels grups Socialista, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Rocio Martínez –Sampere.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, jo crec que de tota la seva intervenció, senyor Teixidó, almenys puc estar d'acord amb dues coses importants a dir. La primera, és que donem per enllestit, tot i que li ha dedicat més de la meitat de la seva intervenció, el debat sobre l'anàlisi o sobre la intensitat, eh?, de la situació econòmica de desacceleració que està patint Catalunya, donem-lo per enllestit, vostè ho ha dit, jo ho comparteixo i a més crec que és una anàlisi bastant compartida, el conseller ha encetat una roda amb tots els grups parlamentaris justament per compartir el diagnòstic de la situació de l'economia catalana. El dono per enllestit.

I en la segona cosa que ha dit, que és que no vol fer un debat en fals. Jo crec que, efectivament, ningú vol fer un debat en fals perquè no i convé, no només als nostres grups parlamentaris, sinó a la mateixa institució que és el Parlament de Catalunya, i, per tant, quan vostès presenten una proposició de llei, nosaltres el que hem de fer, entenc, és cenyir-nos al text que vostès presenten, i el text que vostès presenten és un text on es té per objecte l'establiment...

Fitxer 26

...d'exempcions, tot i que en l'article 7 són exempcions de l'impost d'actes jurídics i documentats, en les escriptures públiques que documenten novacions o modificacions de préstecs en diverses modalitats, que vostè ha mencionat, i en diferents supòsits. Però, ho reitero, no està modificant un tipus de gravamen, aquesta proposició de llei que vostès presenten, sinó que planteja l'exempció com a figura tributària. Per tant, no tinguem un fals debat, que seria no ajustar-nos al text de la seva proposta.

Com sap molt bé vostè, davant de la proposta escrita que ha presentat el Grup de Convergència i Unió els grups que donem suport al Govern hem presentat una

esmena a la totalitat, que a la pràctica significa el rebuig de la iniciativa que ha presentat Convergència i Unió. I m'agradaria dedicar uns minuts a explicar-li per què ho hem fet, eh?, per què o en què es fonamenta el nostre rebuig a aquesta iniciativa.

Com és lògic pensar, nosaltres la rebutgem perquè no la trobem del tot adequada, eh? Amb l'àmbit de moderació que vostè també ha manifestat, doncs, jo no li dic que la trobem radical o que la canviàrem molt; simplement no la trobem del tot adequada. Per què no la trobem del tot adequada? Perquè en el context econòmic en què ens trobem el govern acaba de presentar i aprovar quaranta-dues mesures de dinamització econòmica i de suport als sectors socials més desfavorits; el president Montilla els acaba d'explicar justament en la sessió de control que hem tingut fa pocs minuts. I, per tant, nosaltres creiem que són aquestes quaranta-dues mesures i no altres, com podria ser la seva proposta, que són les que són necessàries i eficaces per combatre la situació de desacceleració econòmica.

I si vol parlar d'un context més general, fiscal o impositiu, com vostè sap nosaltres sí que estem a favor de rebaixes selectives en impostos, també per al cas específic d'actes jurídics i documentats; recordi l'última reducció de tipus de gravamen, que reduïa el tipus impositiu al 0,5 per cent per a les escriptures que documenten la constitució i la modificació de préstecs hipotecaris per als joves menors de trenta-dos anys i també per als que presentin una discapacitat acreditada igual o superior al 33 per cent. Per tant, ja hem reduït el tipus en impostos com actes jurídics i documentats.

Però, en canvi, creiem que en aquest moment i després del paquet de mesures econòmiques que hem proposat, és necessari que qualsevol discussió fiscal, per moderada, per petita que sigui, s'englobi dins d'una discussió més general de com és el sistema fiscal en general, quins efectes pot tenir aquesta disminució fiscal, ja no tant en la despesa, que també, sinó també en el creixement econòmic, perquè crec que ja li vaig dir fa poc, quan vam tenir ocasió de debatre la iniciativa, el cas que coneixem, el de l'Administració Bush, està reduint els impostos com a filosofia econòmica per combatre la desacceleració dels Estats Units, que és més important que la nostra, i no creiem que estigui funcionant.

De totes maneres, i per no allargar-me en excés, jo crec que aquesta discussió, que és més interessant, certament, sobre el que volem o no volem, avui n'hi ha prou, pel text que han presentat, de saber el que podem o no podem, perquè tampoc..., és obvi que el parlament no es pot dedicar a discussions estètiques però inútils, no?, perquè abans de voler hem de poder. I des d'aquesta òptica no podem aprovar la proposició que ens presenten, perquè? Primera, perquè, d'acord amb la Llei de cessió de tributs de l'Estat a les autonomies, en l'impost d'actes jurídics i documentats no tenim competència en les exempcions; només tenim competència en els tipus de gravamen.

En segon lloc, perquè algunes de les exempcions que vostès proposen, en el cas que es poguessin dur a terme, podrien produir efectes contraris a la finalitat de la norma; per exemple, en el cas de l'ampliació de capital, on es podria portar una pràctica que no crec que sigui convenient per a ningú, que seria atorgar primer un préstec de quantia mínima i, en canvi, després ampliar-lo amb el gruix del capital i gaudir d'aquest benefici. No crec que aquesta pràctica sigui convenient.

En tercer lloc, perquè també hi ha alguna de les exempcions que es plantegen a la proposició de llei..., com la de garanties personals no simultànies, que és com a mínim poc rigorosa, perquè aquesta vostè sap que, en aquest cas, la fiança tributa en la modalitat de transmissions patrimonials [#], sinó la d'actes jurídics i documentats. Simplement mencionar-ho.

I en últim lloc, i crec que el més important de tots, és perquè justament la majoria de les exempcions que vostès proposen, tot i que no les podríem dur a terme si les volguéssim dur a terme, ja són vigents en la normativa de l'impost: la reducció de capital, l'alteració del termini, les modificacions de condicions del tipus d'interès pactat o vigent, o també en el cas de prestació i modificació de les garanties personals quan són simultànies.

Per tots aquests motius que li hem exposat, reitero que la posició del meu grup seria de rebuig a la iniciativa i, per tant, de suport a l'esmena a la totalitat que hem presentat des dels tres grups que donem suport al Govern.

Gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Honorable diputat, vol fer ús del torn de la paraula per a rèplica, senyor Fernández Teixidó? *(Pausa.)* Sí; interpreto que sí que vol fer ús de la paraula, oi?

El Sr. Fernández Teixidó

Si és tan amable...

El vicepresident primer

Sí, senyor.

El Sr. Fernández Teixidó

(Adreçant-se a la Sra. Martínez-Sampere Rodrigo.) Tot bé, diputada? *(Pausa.)* Sí? Senyores i senyors diputats, senyor president, avui ens estalviarem un debat –si a vostè li sembla bé–, el debat genèric sobre les conseqüències fiscals, els models i el que fa o no fa en Bush. Fora. Això ens acostuma a generar un debat molt interessant, però avui això, si vostè m’ho permet, senyora diputada, no toca. O no volem que toqui.

Vostè ha dit una cosa que m’agradaria precisar-li. Diu: «Li agraeixo que doni per enllestit el debat sobre la situació econòmica.» Res més lluny de la persona que aquí li parla. El que jo crec que està enllestit és el debat sobre el caràcter nominal del tipus que tenim de situació econòmica: si és una crisi, si és una desacceleració, si és una recessió. Això està fet. Però com hem de renunciar nosaltres a tenir en profunditat el debat que necessitem tenir respecte a la crisi? Poc ho agrairia, el conseller Castells, que nosaltres ens desentenguéssim de la situació de la crisi, ni vostès ni el país. Seguirem, i tant que hi seguirem, parlant de la crisi. Amb una voluntat: quan abans l’enllestim, millor; però, conscients de la modèstia de les seves aportacions i encara més de les nostres. La crisi es resoldrà pels mecanismes amb què les crisis es resolen: els governs aporten el que poden; si ho fan amb encert, l’oposició vigila el que aporten els governs. Però naturalment és clar que sí, que parlarem de la crisi durant els propers mesos.

Hi ha la voluntat d'aquest grup parlamentari, ja els ho dic francament: quan abans enllestim, millor. Tant de bo d'aquí a un any, un any i mig, nou mesos, no tornem a parlar de la crisi. Però lamentablement em sembla que n'haurem de parlar.

Hi ha una qüestió que no em sembla, senyora diputada, malgrat que agraeixo molt el to de la seva intervenció, adequat contraposar, perquè jo he tingut si més no la delicadesa de no situar-ho: les mesures de xoc. En fi, vostè diu: «Escolti'm, aquest tipus de mesures, a nosaltres ja potser no ens calen perquè amb les quaranta-dues mesures que hem aprovat en aquest àmbit és més que suficient.» No, no són suficients les quaranta-dues mesures pel tipus de crisi que tenim, i el Govern ho sap. El marge de maniobra del Govern amb aquestes mesures..., que concretament n'hi han dotze d'operatives, que són 702 milions d'euros. Prou –prou, 702 milions d'euros i dotze mesures operatives. I la resta és una qüestió que ja hem tingut l'oportunitat de parlar amb el conseller Castells en aquestes reunions a les quals vostè feia referència. Plenes d'indicacions, plenes d'avaluacions, plenes de seguiments, plenes de consideracions, plenes d'«haurem de fer», plenes d'«haurem de veure»... Prou. Dotze mesures, 702 milions d'euros.

I no cal que m'ho contraposi, això. Jo he tingut la pretensió de dur el debat específicament a la mesura, amb una confiança respecte a aquest eventual pla de xoc, que el conseller Castells el porti a aquesta cambra. Com que és important, si sembla que té tanta fondària, doncs vostès el porten a aquesta cambra i el discutim. I aleshores és quan podrem discutir si aquestes mesures són, no són... Jo m'inclino a creure que són les que poden ser. I, com que són les que poden ser, són. I, a més, els ho direm amb aquesta franquesa quan vostès portin aquest tema a la cambra, que jo desitjo que l'hi portin. I em sembla que el conseller Castells també vol que l'hi portem. Són les mesures que són perquè són les que poden ésser. Punt.

Ara, si vostè creu que amb això veritablement resollem la crisi, o que pensant en mesures específiques per combatre la inflació anirem més enllà d'on estem, doncs, acredita una innocència que jo crec que no se li pot acreditar ni al Grup Socialistes, ni al Grup d'Esquerra Republicana ni al Grup d'Iniciativa per Catalunya. Són innocents, però no tant. Estem d'acord en aquesta qüestió? Per tant, jo això m'ho estalviaria.

Anem al moll de l'os de la qüestió, que és la qüestió normativa, diputada, que jo crec que és el tema clau. El tema clau és el següent; vostè em diu: «Si analitzem la capacitat normativa que tenim en l'àmbit d'actes jurídics documentats, no podem parlar de les exempcions.» Home, jo aquí demano una miqueta d'imaginació. I crec que és fàcil d'entendre. Nosaltres hem presentat aquesta iniciativa vinculada a l'article setè... (*Pausa.*) Esperí. Article setè vol dir «tipus de gravamen»; «tipus de gravamen» vol dir que tenim ampli camp per recórrer. Si vostè té la possibilitat d'analitzar, doncs, resum del panorama –ho he tret senzillament del Col·legi d'Economistes per poder ensenyar-li-ho, no?– en l'àmbit d'ITP i AJD, la relació modalitat de tal, tal..., què podem fer? Treballar sobre el tipus de gravamen i treballar sobre les deduccions i les bonificacions. I nosaltres, la proposta que els portem és sobre el tipus de gravamen. Ja sé que tot això és molt específic i segurament és difícil que interessi els diputats d'aquesta cambra i l'opinió pública, però els ho portem sobre el tipus de gravamen i, per tant, hi ha aquest marge de maniobra.

Però estaria disposat, senyora diputada, a rendir-me. Insòlit. Eh que la sorprenç? Estaria disposat a rendir-me. Parlem-ne. Vostè diu: «No, no, perquè..., per veure com això serà interpretat; tindrem dificultats pel tipus de gravamen; vegem, que no, perquè això pot ser considerat com una exempció, etcètera.» D'acord. Discutim-ho. Ho accepten, ho discutim i en parlem. I li faig immediatament una proposta perquè vostè pugui acceptar-la: enlloc de l'exempció, la bonificació total menys el 0,01. I ja està! Fixi-s'hi bé, eh? Diu: «Escolti'm, ja ens sap greu això que vostès diuen que és tan important. Aniria bé. Llàstima que nosaltres en l'àmbit normatiu no ho puguem fer.» Per al debat –que, a més, dic com podem fer-ho; no cregui que nosaltres ho hem presentat intencionadament en l'article setè– del tipus de gravamen. Clar que ho hem fet per aquí intencionadament. Però suposem que vostès diuen: «No, no, que prendríem mal.» D'acord. Rendits. Parlem-ne. I llavors li proposem anar a les bonificacions, que no em negarà que tenim el marge de maniobra per a les bonificacions. I la bonificació total menys el 0.1 per cent. I, en lloc de ser exempció total, és bonificació total menys el 0,1 per cent, o el 9,01 per cent. El que vulguin.

O sigui, el que li tracto de fer veure, senyora diputada –i l'hi tracto de fer veure, en fi, amb tota l'expressivitat de la qual sóc capaç–, és que aquesta no és la qüestió. No ho

és ni des del punt de vista que jo pensava que vostè utilitzaria i no ha utilitzat, des del punt de vista de la recaptació. Que jo entendria que vostè això m'ho digués: «Escolti'm, Teixidó, estem en una situació molt i molt complicada; miri el que ha baixat transmissions patrimonials, miri el que ha baixat actes jurídics documentats. Amenaça tempesta; això va pitjor i vostè ens demana encara un esforç més.» Jo els demano un esforç més perquè tinc una referència, que són les famílies i els treballadors; per això els demano un esforç més. No demano un esforç per a les grans empreses, demano un esforç per a les persones, per a la gent que ens interessa: els treballadors i les seves famílies.

Suposem que vostè encara es resisteix. Diu: «Escolti'm, però hi ha aquest problema normatiu.» Doncs discutim-ho i parlem-ho i ràpidament nosaltres canviem l'article setè, parlem de bonificacions, ho bonifiquem pràcticament tot i salvem la dificultat. Es tracta, senyora diputada, senyores i senyors diputats, d'una qüestió de voluntat política. Per què ni podem parlar d'exigència econòmica. És important per a les famílies, però és poc rellevant per al Govern. Si jo li digués la quantitat que els nostres càlculs estan plantejant respecte a l'eventual utilització, quedaria sobtada. Fora de la tribuna li ho diré, perquè no em sembla que haguem de fer nosaltres aquests càlculs; els han de fer vostès, que estan al Govern. Però fora de la tribuna li ho diré i veurà com no hi ha *moralment* la possibilitat de resistir-se, com a mínim a parlar-ne. Només des de l'apriorisme, només des del dogmatisme, només des del tancament, només des de la voluntat d'ignorar l'oposició es poden negar vostès a discutir això. Elemental. Vostès representen, diuen, els interessos dels treballadors i de les seves famílies, oi? Doncs, prediquin amb l'exemple i parlem-ne. No els impugnarem això. Nosaltres aspirem a representar aquests i tots –aquests i tots–; no els discutirem això, però parlem. És en aquest sentit que nosaltres els demanem que vostès considerin aquesta possibilitat.

Una qüestió més. Diu: «Escolti'm, bona part d'això...

Fitxer 27

ja ho ha fet el Govern, el Govern espanyol. El Govern espanyol –li repeteixo, diputada, miri-s'ho, consulti-ho, parli amb la seva gent, jo he parlat també amb la seva gent i m'ho han confirmat–... Té a veure amb el tipus fix –fix– de la hipoteca i nosaltres estem parlant del tipus variable, amb la voluntat de complementar-los.

Quan va sortir en el tipus fix aquesta decisió del Govern Zapatero –estic parlant, concretament, del decret..., d'aquest decret al qual feia referència d'aquest passat abril, del dia 21 d'abril– tots ho vam saludar com una qüestió positiva; clar que era positiu, com no ha de ser positiu que la família pugui estalviar un percentatge.

I ara els presentem una mesura complementària d'aquella –és complementària, és complementària, de veritat–; una cosa és el tipus fix, l'altra és el tipus variable; parlem de tipus variable que en la terminologia és el que diem «hipoteca de tipus gradual». I això és el que els demano que fem.

Però, inclús, admetria per segona vegada en aquest debat que vostès això no ho tinguessin clar; ho admeto. Potser això no acabem d'expressar-ho amb claredat, ho admeto; parlem-ne –parlem-ne.

Vull fer un exercici final per esbandir aquest qüestió. Els socialistes, els republicans i la gent d'Iniciativa han d'explicar a una família de treballadors –de treballadors– perquè no han donat suport a aquesta iniciativa parlamentària. Vostès tenen aquí davant una família de treballadors i de treballadores, aquí.

Què dirien davant d'aquesta família? Dirien: «Escolta'm, ens hem assabentat que aquests de Convergència, vosaltres que ara #, nosaltres que ara hem anat a discutir tot el tema de la hipoteca, plantegen que els actes jurídics i documentats, aquest percentatge –que no és molt, però déu n'hi do, quan has de pagar la hipoteca–» –els que paguen hipoteca i la gent que treballa es podria estalviar– «i ens diuen que no és molt, però per a nosaltres sí que ho és.»

Quin argument donaria el Govern? Els socialistes, els republicans, la gent d'iniciativa? Diria: «Hi ha un problema normatiu.» Diu: «Això, en part, també ho ha fet en Zapatero.» «En part o en tot?» preguntaria la família de treballadors. Diu: «En part, ho

ha fet en Zapatero.» Tornaria a preguntar la família de treballadors: «En part o del tot?» Diu: «En part.»

Què diria la família de treballadors? «Doncs, la part que queda, si us plau, ens la complementen.» N'hi hauria un, de la família de treballadors, molt assenyat que diria: «Però, escolta'm, potser això no es podrà finançar.» I nosaltres els diem que es pot finançar i vostès ho saben. *Finale.*

Doni'ns l'oportunitat de convèncer-los, a vostès, en un debat. *Finale.* Doni'ns l'oportunitat de convèncer-los, a vostès, en un debat polític.

Ens donen la satisfacció que des de l'oposició podem presentar una proposició de llei i pot ser estimada pel Govern, sense que vostès se sentin malament, sense que això menyscabi l'autoritat del Govern, sense que menyscabi la capacitat del Govern. #Però, l'oposició presenta una proposició de llei que és encertada, que val per a les famílies, que val per a les persones, que ajuda en la situació de crisi i vostès diuen: «Endavant.»

President, no sabia –vostè ja m'ho permetrà– què més dir per tractar de convèncer la diputada que és portaveu dels tres grups que donen suport perquè reconsiderés la seva posició. Vostè ja ho ha entès, president, jo ja ho sé. El que m'agradaria és que ho entenguessin els grups que donen suport al Govern i, molt particularment, la diputada que ha pres la paraula en defensa dels interessos.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, honorable senyor diputat. Ara correspon fixar posició als grups que no han intervingut fins al moment en el debat. I, en primer lloc, li correspon al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu nom, té la paraula la il·lustre diputada senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Senyors, senyores diputats. Senyor Teixidó. El nostre grup, com bé s'imagina, doncs, rebutja la reforma que vostès plantegen i, d'altra banda, per tant,

hem subscrit i subscriu, doncs, una esmena a la totalitat. Els arguments són diferents i els hi aniré exposant.

D'una banda, ja hem fet una mica aquí el debat normatiu i, bé, jo li torno a repetir, en aquest sentit, el mateix que li ha dit la diputada socialista que m'ha precedit en el torn de la paraula.

Vostès el que ens proposen és un establiment d'exempció. Exempció en aquesta modalitat d'actes jurídics documentats per les escriptures públiques que documenten préstecs hipotecaris i, en cap cas, ens han proposat una modificació dels tipus de gravamen.

I el primer que cal dir, doncs, és que el Parlament de Catalunya no té competències normatives per legislar a l'efecte. La competència normativa resta limitada a la modificació de tipus de gravamen i no al supòsit d'exempció com ja li he dit.

I aquest és el marc normatiu que ens avala, el marc vigent de la..., de la vigent Llei de cessió de tributs, la Llei 21/2001, per tant, no ens agrada, però no tenim competències normatives per reformar o per tirar endavant la proposta de reforma que, en el paper que vostès han presentat en el registre d'aquesta cambra, explicita.

En segon lloc, dir-li que sí, que allí on tenim capacitat normativa, hem actuat i, amb la darrera Llei de mesures fiscals, doncs, vam aprovar una reducció, una modificació reduint el tipus impositiu d'actes jurídics documentats per una modalitat específica que és la constitució i modificació de préstecs hipotecaris, quan l'atorgant és un menor de trenta-tres anys o trenta-dos o menys.

També li recordava la diputada Martínez que ja hi ha una exempció en actes jurídics documentats respecte de diferents actes, supòsits, de fet, concrets que vostè planteja en la seva proposició. Doncs, ja estan exempts les escriptures de novació de préstecs hipotecaris en què es modifiquen les condicions i tipus d'interès, també en què s'altera el termini de la hipoteca, com també en relació a les escriptures de subrogació de préstec hipotecari per part d'una altra entitat bancària.

D'altra banda, si això ho situem dins d'aquest context de recessió econòmica que estem vivint, és important, doncs, constatar que el Govern de la Generalitat ja ha

afrontat, a través d'un paquet de mesures, doncs, aquesta situació per fer front a la desacceleració econòmica. Mesures que ja han començat a aplicar-se i altres, aquelles que necessiten un desenvolupament legislatiu que, justament, són les mesures de caràcter fiscal, en breu tindrem ocasió de debatre-les aquí a la cambra catalana.

Sap què passa? Quan vostè diu que nosaltres –no sé si es referia solament al Partit Socialista o ho feia extensiu–..., que solament defensaven els interessos dels treballadors i la seva família. Doncs, sap què passa? Que jo crec que el Govern de la Generalitat no solsament defensa els interessos dels treballadors i de les seves famílies –que també–, defensa els interessos de tots els catalans i totes les catalanes i, per això –perquè defensa tota la ciutadania del país–, sap que ha de blindar i preservar per sobre de tot els serveis públics de qualitat i això significa recursos públics. Per defensar les famílies catalanes es necessita una sanitat de qualitat, una educació de qualitat, uns serveis socials de qualitat, etcètera. Sense preservar això, sí que no es defensen els interessos de la ciutadania catalana.

I deixi'm dir-li una altra cosa que em sorprèn molt del Grup de Convergència i Unió i és en relació a tot allò que fa referència a l'habitatge habitual, perquè sempre el circumscriuen únicament i exclusivament a la propietat i mai avalen o validen propostes en favor del lloguer, d'ajuda al lloguer. I això, doncs, ha quedat darrerament constatat en el mateix pacte nacional i en la mateix Llei del dret de l'habitatge que vostès, en cap cas, hi han donat suport.

I, per últim, deixi'm fer una altra reflexió que és per on ha d'anar el fons d'aquest debat. I és que nosaltres creiem que en aquest moment no es pot afrontar cap debat en relació als impostos, donat, doncs, l'escenari obert de futura reforma del sistema de finançament que tenim al davant.

Hem d'esperar una període de temps –esperem que aquest sigui breu, sigui el que toca– per saber, doncs, quin serà el nostre sistema de finançament, per saber quina serà la nostra cistella d'impostos, per saber com s'aplicarà el fons de suficiència. I, mentre no tinguem aquests números sobre la taula, no podem decidir rebaixar

impostos perquè el prioritari, el principal aquí és confeccionar un sistema, doncs, que ens ajudi a pal·liar, a reduir el nostre dèficit fiscal.

Mentre això no sigui possible, doncs, el benestar dels catalans i les catalanes està lligat de mans i peus.

Tampoc podem afrontar un debat en aquest Parlament de Catalunya quan, en cap cas, som els òrgans sobirans, únics i exclusius que tenim la potestat per decidir sobre això, sobre quin serà el nostre sistema. Malauradament, serà l'Estat espanyol qui acabarà tancant aquest model.

El mateix Govern espanyol, vostès sap que ja ha anunciat mesures concretes en relació a impostos cedits totalment –com patrimoni i com successions– i això encara no sabem res de res en com se concretarà, en quina serà la compensació. Per tant, podem arribar, fins i tot, a la situació que només recaptem un dels impostos cedits totalment –el 100 per cent d'un dels impostos– que és, justament, aquest que estem debatent, transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Per tant, sols un d'ells; no el toquem, no sabem què passarà. Creiem que no és el moment oportú.

En definitiva, el que li vull dir, doncs, és que la seva proposta no pot prosperar formalment, pels motius ja adduïts, però que, encara que no fos així, nosaltres creiem que tampoc podria prosperar per una qüestió de fons, per aquesta qüestió d'oportunitat per afrontar una reforma fiscal.

Estem davant d'aquest escenari obert de futura reforma del finançament, reforma que, bé –li he de dir amb tota sinceritat–, afrontem amb molt de recel i amb molta cautela, però, això sí, apel·lant a tots els grups catalanistes de la cambra la unitat. La unitat perquè, si no, no ens en sortirem i crec que ja hem après de la lliçó, no podem tornar-nos a equivocar per segona vegada, fóra una irresponsabilitat –fóra imperdonable– caure en el mateix error per segona vegada, error que ens ha debilitat moltíssim com a poble.

Per tant, jo els demano a totes les forces catalanistes d'aquesta cambra unitat al Congrés, no al Parlament. Al Parlament ja hi tenim el precedent, ja n'estàvem, d'units;

va ser la desunió al Congrés dels Diputats i al Senat l'error que va patir el país, perjudicant-lo, doncs, de manera molt greu.

Per tant, ho devem al país: unitat a Madrid per fer front a un finançament que ens ajudi a sortir del dèficit fiscal històric que ha patit Catalunya.

Res més.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyora diputada. Correspon ara intervenir al Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i per fer-ho té la paraula la il·lustre diputada senyora María Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Sí. Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats. La veritat és que agafaré el símil del proponent i parlarem de la família de treballadors i parlarem de les hipoteques perquè em sembla bona manera d'encetar aquest debat i de no construir debats estèrils o falsos que és el que preteníem.

I jo hi ha una cosa..., i ja li anuncio que nosaltres no donarem suport a l'esmena a la totalitat i donarem suport a la proposició del Grup de Convergència i Unió, malgrat aquest grup parlamentari pensi que aquesta proposta del senyor Zapatero –i que sembla que vostès en recullen el testimoni–, no és la millor solució per al dia a dia de les famílies catalanes, no és la millor solució per abordar la crisi econòmica. I intentaré explicar-me.

La veritat és que el problema que tenim –una situació econòmica que no podem controlar– i les famílies catalanes tenen un problema en el dia a dia.

Aquesta proposta del senyor Solbes –que jo coincideixo amb vostè que és totalment compatible amb la seva i, malgrat fer la crítica, també s'ha de portar aquesta proposta, per això li donarem suport– el que ens està dient és el següent: «Com vostè té un problema per arribar a final de mes, el que faig és que penso en vostè i aquesta hipoteca, per exemple,» –posaré un exemple– «la típica hipoteca de 150.00 euros, li

fem un termini, per tant, una novació en el temps i l'allargo a 10 anys». De tal manera que per al Govern queda molt bé, el cost que li suposa al Govern, si parlem d'actes jurídics documentals més despesa notarial, són uns 320 euros. Però, sap quant li costa al contribuent si posem la càrrega fiscal? Sap quant li costa aquest ajornament a aquest contribuent? Doncs, el que li costa ronda els 50.000 euros de promig l'allargament de 10 anys més d'una hipoteca de 150.000 euros, amb la qual cosa s'estalvia un promig d'uns 90 euros per mes, però la broma, al final, li costa entre 42 i 50.000 mil euros. Per què no dir que amb

Fitxer 28

...[#]exactes? Doncs, perquè una de les premisses aquest grup parlamentari considera que no ha estat considerada o sí, però no han posat la publicitat necessària per part del Grup Socialistes al Congrés dels Diputats, ells que han partit d'unes premisses, que, de fet, la situació econòmica ja ens deien quan ho dèiem a aquest Parlament fa tres anys que nosaltres érem alarmistes, que portàvem la política de «no», que només volíem rebaixar impostos. I jo els diré que els que realment no havien fet una previsió, que en economia és fonamental, era el Partit Socialista i els grups que donen suport al Govern al Parlament de Catalunya.

I per què ho dic? Perquè davant d'aquesta proposta del senyor Solbes de tipus fix, com ha dit el senyor proponent, i que es planteja, en aquest cas, a Catalunya que sigui d'interès variable, el que no es va fer o el que no es va publicitar és que parteix d'una situació lineal de l'Euríbor, però tots sabem que, doncs, quan el senyor Zapatero y la senyora Chacón ens deien l'octubre del 2007 que no patíssim que l'Euríbor realment havia tocat sostre, veiem com l'Euríbor en l'últim trimestre no ha fet més que pujar. I que estem en el 4,9. com a mínim aquesta reflexió. La qual cosa vol dir que aquesta estimació que l'Euríbor deixarà de créixer la posem com a mínim en quarantena.

A més d'això, tots sabem o hauríem de saber en la lletra petita de les nostres hipoteques, els que estem hipotecats ho tenim molt clar, que a més de l'Euríbor hi ha un factor important que és el percentatge que les entitats de crèdit poden sumar a

l'Euríbor, que si bé ronda entre 0,5 i un 1 per cent, doncs, a cada hipoteca, com que cada contracte és un món, i aquest percentatge s'ha d'afegir a la pròpia deriva *in crescendo* que té l'Euríbor. Amb la qual cosa nosaltres considerem que aquesta via d'incrementar aquest percentatge per part de les entitats financeres és una mesura que les entitats financeres tenen en la seva mà i que atesa la situació d'incertesa dels mercats financers, no podem dir a dia d'avui que les entitats bancàries no la utilitzin. Amb la qual cosa tornem a dir segona quarantena.

Però és que a més jo vull recordar i portar en aquesta cambra una qüestió que pel Partit Popular resulta important, l'altre dia quan parlàvem d'habitatge ja ho vam posar de manifest i avui se n'ha fet menció per Convergència i Unió: el nou decret que va sortir a la llum pública, i que ara ja aspira, doncs, a l'exposició pública, que ens deia que si el nostre habitatge variava un 20 per cent, podíem ser requerits per l'entitat bancària a fi i efecte d'incrementar, doncs, el volum de solvència o de valors que poguéssim afegir per contenir el crèdit. Però és més, és que els vull recordar el debat de fa un any del projecte de llei hipotecària. El projecte inicial, en el seu article 9, apartat cinquè, que feia referència als beneficis fiscals, el que deia és que aquest tribut de què avui estem parlant, el d'actes jurídics documentats, es va basaria i s'aplicaria sobre el principal de la hipoteca, no, sobre el principal més els interessos, més els interessos de la demora acotats en el temps, més despeses i costos. I això li vull recordar que tant el Grup Popular al Congrés com el Grup de Convergència i Unió vam defensar el text inicial, i el Partit Socialista, amb la majoria corresponent, va anular aquesta part de beneficis fiscals en l'última llei hipotecària. I avui s'ha de dir això des de la tribuna del Parlament de Catalunya. Per tant, aquesta proposta que fa vostè avui des de Convergència i Unió podia tenir un cost menys elevat si al Congrés dels Diputats el Grup Socialista hagués mantingut el projecte i la redacció inicial de la llei hipotecària. D'acord? Ara ja sí que tenim tot el context normatiu i entrem a la proposta.

Jo els deia que aquesta proposta, doncs, va en la línia nostra que considerem que abaixar impostos no significa haver de renunciar a unes expectatives econòmiques i de recaptació més elevades. Quan ha governat el Partit Popular ho hem posat de manifest. Però també és veritat que considerem que les economies familiars, si hi ha

una bona proposta, i així ho vam plantejar nosaltres en la Llei de mesures fiscals i financeres, la injecció de liquiditat més gran que podem tenir és que es faci una modificació de les rendes del treball, és a dir, tota aquella retenció que amb la nòmina de mes a mes, que coincideix amb la hipoteca de mes a mes els catalans puguin tenir més diners a la butxaca. Per què? Perquè la norma proposada, la modificació proposada està bé, però, com els he dit, amb el temps ens costa massa diners.

En aquest sentit, també vull recordar paraules del senyor Solbes en el debat del projecte de Llei hipotecària, a proposta del Grup Popular del manteniment dels beneficis fiscals; va dir: «La decisión de suprimir este impuesto depende de cada Gobierno autonómico y no depende del Gobierno del Estado.» Doncs, precisament, agafant aquestes paraules i agafant la competència que ens dóna l'Estatut de Catalunya –i no fiquem aquí el finançament, perquè ens estem equivocant de debat–, la capacitat normativa que presenta la proposta ja la tenim. I els vull recordar que amb l'Estatut de Catalunya un dels impostos que tenim a data d'avui cedit totalment, no com d'altres autonomies, nosaltres el tenim cedit totalment, és l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Com els deia, la situació econòmica i el context ha estat molt correcte: tenim un Euríbor a un 4,9, una inflació que ronda el 4,5 per cent; sembla que no només és el Govern de l'Estat, també apel·lem aquest autogovern, des del Govern de Catalunya hem de fer alguna cosa. I les mesures proposades pel Govern, des del Grup Popular manifestem: massa tard en el diagnòstic –i ja els havíem comunicat que els índexs ja eren alarmants fa un parell d'anys– i després les mesures arriben tard i, pel nostre grup, són escasses.

Nosaltres donarem recolzament a la proposta de Convergència i Unió, considerem que no ha de ser l'única i lamentablement, atesa la situació, almenys per part del nostre grup, també aniran en aquest sentit, i els encoratgem que com a mínim facin aquests gestos i que contribueixin que aquesta família catalana, si avui està veient el debat, vegi que des del Parlament de Catalunya i des de la Generalitat i des dels grups parlamentaris, siguin de recolzament al Govern o des de l'oposició, atenem aquelles coses que els preocupen cada, perquè sense el manteniment d'aquest estat

del benestar, com pot ser el manteniment de l'habitatge, la resta de drets semblen insignificants.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Fernández Teixidó, com li agrada la retòrica, però no la retòrica escolàstica aquella de les universitats medievals, que era una disciplina noble i positiva, no, no, la retòrica aquella que apliquem quan fem referència a un discurs més preocupat per l'efecte, per l'embolcall que en el contingut.

Perquè, a veure, vostè s'ha posat a parlar aquí: «la família de treballadors...» Perdoni, en el projecte que vostès ens proposen a on indica que això només afectarà les hipoteques de la família de treballadors? (*Veus de fons.*) On diu que això no afectarà el tercer habitatge sumptuós d'una família amb possibles...? O on diu que això no afectarà la hipoteca lligada a l'adquisició d'una gran inversió immobiliària? Això vostès no ho diuen enlloc? Per tant, la llei que vostès ens proposen es diu Proposició de llei d'introducció de beneficis fiscals en l'anul·lació modificativa dels préstecs hipotecaris. Retòrica. Es podria dir: Proposició de llei per deixar exemptes d'impost d'actes jurídics documentats totes les novacions i les noves constitucions, siguin les que siguin, de préstecs hipotecaris. Menys retòric, però molt més exacte.

Perquè, recapitem, si aquí tenim aquesta família de treballadors, a la qual vostè s'adreçava, que té una hipoteca i té problemes, què pot fer? I, de fet, què està fent qui té aquests problemes? Novar termini –novar termini. És a dir, és una operació que o toca termini o toca tipus d'interès o toca les dues coses. Què paga per a això? Està exempt. La seva proposta de llei no aporta res, és retòrica. Què pot fer? Reduir capital, si li toca la loteria, és un requisit previ. Però ara donem el cas que li toca la loteria o la quiniela i que, per tant, pot reduir capital, quant li costa això? Està exempt. La seva proposta no aporta res, una vegada més és retòrica. Pot fer una altra cosa:

barallar-se amb el banc i la caixa o la caixa que sigui en el seu cas i anar-se'n a la competència. Haig de reconèixer que ho té més difícil, perquè costa en aquest moment trobar una entitat que vulgui fer la novació, però imaginem-nos que ho aconseguim. Això també està exempt. Per cert, està exempt a partir d'una iniciativa que va fer el diputat al Congrés Ramon Espasa, quan era nostre –quan era nostre–, que ho havia sigut. Per tant, fixi's que amb tot això no ens està aportant absolutament –absolutament– res, és retòrica.

Ara, hi han casos en els quals es pot aplicar? Sí, senyor, sí que n'hi han, no seré jo qui li negui. Per fer una ampliació de capital, respon una ampliació de capital a les necessitats d'una família que té dificultats per pagar la seva hipoteca? Em costa de creure –em costa de creure, eh? Aportació de garanties personals, és a dir, quan l'entitat financera reclama l'aportació de garanties personals. Miri, a nosaltres aquest era un tema que ens entusiasmava tan poc que va ser un dels motius pels quals no vam donar suport, a diferència del seu grup i del Grup Socialistes, en el Congrés de Diputats a la nova Llei hipotecària. Perquè no ens sembla que sigui contribuïnt a escanyar la gent com ajudem realment a solucionar els seus problemes. Distribució de garanties hipotecàries entre diversos immobles. Home, aquesta família de treballadors no en té diversos, d'immobles. La distribució de garanties entre diversos immobles és pròpia d'altres nivells d'estatus social, si ho vol dir així, i és pròpia d'operacions empresarials més que de domèstiques.

Nova constitució d'hipoteques. No tenia previst de referir-m'hi, però com que veig que l'irrita, torno a posar el mateix exemple. Adquirim un tercer habitatge, el primer i el segon ja el tenim, sumptuós i ho hem de fer en part amb una garantia hipotecària. Es fa, eh?, a vostè li consta. Home, si aprovem el projecte de llei tal com vostès l'han presentat, com que les ampliacions quedarien exemptes, adquirim aquesta mansió pel «pico» que vostè vulgui imaginar-se, fem una primera hipoteca prudentilla, de sis mi euros, fem posteriorment l'ampliació i com que la convertiren en exempta, resultaria que no pagaria ni un euro d'impostos. Home, jo no tinc gens ni mica clar que això és el que a nosaltres, mirant l'interès públic i preocupant-nos per la família de treballadors, eh?, haguem de promoure.

Per tant, nosaltres a aquesta proposta no ens hi trobarà. No ens hi trobarà, perquè nosaltres defensem, volem unes característiques diferents. D'entrada l'existència d'un caràcter general de gravamen, és clar que sí, i a partir d'aquí una modulació –una modulació–, que hi és, que ja existeix, que ja l'hem feta, que ja l'hem posada en marxa, del 0,1 per cent per als habitatges declarats protegits, del 0,5 per cent quan constituïm o modifiquem una hipoteca si la persona que la demana és menor de trenta-dos anys o si té una disminució igual o més gran del 33 per cent. Això ho hem fet, però, és clar, hi hem posat un topall –hi hem posat un topall–, perquè no ens passi el que podria passar si agaféssim la proposta que vostè ens fa. Aquest topall és que la base imposable tingui un mínim, menys l'exempt familiar, de trenta mil euros, eh? Miri, la seva proposta és retòrica, sota l'embolcall d'una nova llei tornem a un vell debat. Vostès estan per la desregulació fiscal *urbi et orbe* i nosaltres proposem un tractament diferenciat a situacions que són òbviament diferents.

Tres darreres consideracions, no són les més importants, però cal tenir-les en compte: la primera, en aquests temps de recessió econòmica unes bases fiscals raonables són imprescindibles per disposar d'uns recursos per tal de desenvolupar unes polítiques que són imprescindibles per a fer-hi front. No és raonable, precisament ara, erosionar les bases fiscals.

Segona cosa, tenim après que qualsevol deducció fiscal aplicada a l'habitatge, cosa que passaria si aprovéssim aquesta exoneració de l'ampliació/barra nova constitució, és ràpidament menjada pel mercat que la descompta en els preus de venda. Això ha passat amb el xec dels dos-cents euros en matèria de lloguer.

Tercera, en un moment en què estem negociant el nou finançament econòmic és criteri del nostre grup que els sistemes de finançament no han de tenir en compte el *dumping* fiscal, és a dir, que els...

Fitxer 29

distribució[#] s'hauria de fer partint d'un esforç fiscal equivalent i sobre una eficàcia en la recaptació tributària –i si vol, diguem-ho més clar, en la persecució del frau–

equivalent. Mala tàctica negociadora baixar la nostra base fiscal en un moment en que estem negociant el nostre finançament.

Per tots..., vostè també ha fet, d'una manera, entenc, retòrica, una disquisició que ha dit: «Només des del dogmatisme; només des de...», em remeto al *Diari de Sessions*, perquè no he tingut temps d'apuntar més «només». No, no, escolti, nosaltres ni dogmatisme ni qualsevol de les altres qüestions que vostè ha dit.

Per aquests elements de fons, per la nostra opinió negativa sobre l'efecte real i l'oportunitat de la modificació que se'ns proposa; perquè el Govern ja està aplicant una política d'afavorir situacions diferents..., d'afavorir aquells col·lectius que necessiten un tractament diferent amb les corresponents figures fiscals; perquè no creiem ni just ni desitjable una desaparició total i sense matisos de l'Impost d'actes jurídics documentals de manera indiscriminada. Per tots aquests motius, molt reals, i gens retòrics, nosaltres votarem l'esmena a la totalitat.

I vostè també ha fet retòrica dient: «Quan podrem aprovar una llei per poder debatre aquí?» Quan vulgui que aprovem una llei, procuri que sigui menys retòrica i molt més raonable.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Mixt té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputadas y diputados, se plantea aquí un problema candente en estos momentos, que es el de la crisis que estamos viviendo, y la crisis, concretamente, del mercado inmobiliario. Era preocupante en el momento que presentó la proposición de ley el Grupo de Convergència i Unió. Estamos hablando de octubre del 2007. Hoy día es mucho más preocupante, puesto que los datos que algunos han dado a lo largo de esta tarde nos hacen señalar en que estamos realmente ante cotas alarmantes.

Cada vez es más frecuente, cuando paseamos por las calles de Cataluña y de otras partes de España, observar como los carteles de «Se vende piso» están presentes a lo largo del paisaje, ese paisaje tan reivindicado, incluso en el Estatuto de autonomía. Las condiciones de la hipoteca, sus gastos financieros y el incremento de los tipos hipotecarios han contribuido, sin duda, a grabar la situación de recesión, desaceleración, crisis, o como se le quiera llamar. Pero, evidentemente, una situación que afecta fundamentalmente a muchas familias y a muchos individuos. Pero además, cuando no se trata bien, también puede llevar a consecuencias de insolvencia financiera, de crisis financiera, y buena prueba de ello lo tenemos en el caso de Estados Unidos, y que ahora mismo estamos pagando en parte las consecuencias de la insolvencia de entidades financieras de aquel país, derivadas, precisamente, de un contrato como el de hipoteca.

Es notorio que la instituciones no pueden permanecer al margen de estas circunstancias, y de ahí que tanto el Gobierno español como el Gobierno catalán, hayan, digamos, que adoptado medidas que a nuestro son claramente insuficientes. Se ha hecho referencia al acuerdo de abril de este año que, suscrito entre el Ministerio de Economía, el Ministerio de Justicia y diversas entidades financieras –la Asociación Española de Banca, la Confederación Española de Cajas de Ahorro, el Colegio de Registradores y el Consejo General del Notariado de España. En este acuerdo, precisamente, tiene como única finalidad, una, que es tratar de atenuar la consecuencias de una única de las figuras que se incluyen en las medidas que prevé la proposición de ley, esto es, la ampliación del plazo de amortización de los préstamos hipotecarios.

A nuestro juicio, es buena esta medida pero claramente insuficiente. Lógicamente, las entidades de crédito están encantadas con esta medida, y buena referencia se ha hecho por parte de la diputada señora Martínez[#] en que la ampliación del crédito, lógicamente les supone una mayor cantidad de intereses y, cómo no firmar una medida así, y cómo no condonar las comisiones que se cobran por este tipo de operaciones –es notorio.

Igualmente, nos parece que es adecuada la solución que ha dado el Gobierno de España en esta medida, esto es, que se eximan del gravamen del Impuesto sobre actos jurídicos documentados este tipo de escrituras de ampliación del plazo de amortización de los préstamos hipotecarios.

También consideramos que ha habido una reacción a todas luces insuficiente del Gobierno de la Generalitat. Claro..., tanto el diputado señor Pi como la ilustre diputada señora Rocío Martínez, han hecho referencia a la Ley 5/2007, en la que se introdujeron determinadas rebajas del tipo de gravamen en determinadas figuras del Impuesto sobre actos jurídicos documentados.

A nuestro juicio, realmente, al día de hoy no se da solución suficiente con estas rebajas. El problema tiene mayor calado, es de mayor gravedad, y creemos que es necesario tomar el toro por los cuernos, puesto que la reducción de ingresos de muchas familias está poniendo en peligro, realmente, la existencia de su vivienda, y de ahí que haya, que en algunos casos, ampliar el tramo, refinanciar o renegociar tipos, y otro tipo de medidas. Y por eso sí que es cierto que habrá que adoptar algún tipo de medidas también financieras.

He observado, al hilo de las respuestas que ha dado a los grupos que dan apoyo al Gobierno, posiciones contradictorias, en cuanto que la posición de la representante del Grupo Socialistes, albergaba o apuntaba la posibilidad de plantear la hipótesis de posibles rebajas de tipos, aún cuando técnicamente ha censurado, en reproche que nosotros compartimos; creemos que realmente la propuesta del Grupo Parlamentario de Convergència i Unió desborda la literalidad de la ley que regula el tema de financiación de las comunidades autónomas. Es cierto, y nuestra interpretación es esa, que no se puede eximir del impuesto, tal como se hace en las medidas, sino modificar los tipos de gravamen, o, en todo caso, introducir modificaciones. De ahí que le redimimos, le redimimos y aceptamos la redención que propone el ilustre diputado señor Teixidó, y entendemos que en los términos que se plantea, de redención, es decir, que es posible hablar no de sanción sino de bonificación o reducción de tipos o las consideraciones que se entiendan, es posible realmente llevar a efecto y llevar a cabo esta propuesta, esta proposición de ley.

Pero, el ilustre señor diputado Salvador Pi ha negado la mayor. Ya prácticamente ha dicho que... –Daniel, perdón, Daniel Pi–, ha dicho clarísimamente que no hay lugar ni siquiera la posibilidad de modificación de tipos, con lo cual ha apreciado una ligera posición diferente entre los dos grupos parlamentarios.

Creemos que realmente a lo mejor, como decía Aristóteles, en el punto medio está la virtud, y yo creo que quizás a lo mejor sea realmente abordar, bien por vía de proposición de ley y aceptar como planteamiento, como campo base para llegar a la cima esta proposición de ley, es una buena opción, y nosotros, por eso, vamos a votar, y ya lo anuncio aquí, en contra de la enmienda a la totalidad planteada, porque creemos que realmente se ha de dar esa oportunidad.

O bien hay otras alternativas, que también son susceptibles, y que están aquí. Este documento –no está el honorable señor Castells–, pero este fue el plan que nos dio..., concretamente las cuarenta y dos famosas medidas de dinamización económica y de soporte a los sectores sociales más afectados por la desaceleración.

Hemos coincidido, y prácticamente todas las intervenciones han tenido este eje, que las familias de trabajadores o de no trabajadores, pero muchas familias realmente se sienten afectadas por la situación de crisis que en estos momentos se encuentra la economía catalana.

Por ello, lamentamos que entre esas cuarenta y dos medidas no figura ninguna –ninguna– que haga referencia a la posibilidad de modificar los tipos de gravamen, de introducir bonificaciones en esta materia, en el campo de la modificación de préstamos hipotecarios.

Y creemos que es una buena oportunidad, si no quieren darle el placer a los grupos de la oposición de tramitar la proposición de ley –reconozco que les cuesta y es lógico, pues, que a lo mejor no quieran llevar a efecto esa solución satisfactoria para los grupos de la oposición– pero sí que es también cierto que lo tienen muy fácil.

A estas cuarenta y dos medidas les acompañará un decreto ley, un decreto ley imprescindible para llevarlas a efecto. Decreto ley de urgencia. Si están de acuerdo en alguna de ellas, en alguna de ellas, introdúzcanla, atrévanse a proceder, en vía

decreto ley, ya que no quieren dar satisfacción a la oposición, introduzcan alguna de estas medidas en el decreto ley. Hasta ahora, entre las cuarenta y dos, solamente figura una relacionada con la modificación normativa de impuestos. Punto 4.1, referido a fiscalidad, dice: «Nous incentiuem fiscals a la rehabilitació d'habitatges. Rehabilitació d'habitatges. Increment del percentatge de la deducció per despeses en la rehabilitació de l'habitatge habitual a l'IRPF mitjançant una deducció addicional en la quota autonòmica de l'1.5 per cent.»

Introduzcan alguna otra; introduzcan alguna otra que venga a paliar los efectos perversos que en estos momentos está teniendo la crisis económica para muchas familias. Introdúzcanlo por vía de urgencia, introdúzcanlo por la vía del decreto ley. Creemos que sería una buena solución si tanto les da –tanto les da– dar placer a la oposición y proceder a la tramitación de una proposición de ley que a nuestro juicio, ya decimos, que no compartimos en su totalidad en cuanto a las medidas concretas, pero que sí compartimos en la necesidad de llevarla a cabo y a efecto en el futuro inmediato.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Senyor Fernández Teixidó...

El Sr. Fernández Teixidó

Per al·lusions reiteradíssimes... *(Per problemes tècnics una part de la intervenció no ha estat enregistrada.)*

El president

Sí, si engega el micro, millor, potser.

El Sr. Fernández Teixidó

Deia, senyor president, que per constants al·lusions...

El president

Sí, sí, té un minut.

El Sr. Fernández Teixidó

Moltes gràcies. Diputat Pi: vostè sempre..., ha desenvolupat una tècnica que ja li és coneguda. Aprofita que té la darrera intervenció, la darrera, òbviament en funció del pes polític que té el seu grup parlamentari, per atacar sistemàticament, sense possibilitat... –escolti, si us plau, diputat– sense possibilitat que li pugui contestar, dient constantment el que a vostè li plau. I ho fa de manera bel·ligerant, sabent que no hi ha el grup possible per contestar-li, mai, en cap tràmit parlamentari. Ja fa temps que el veiem venir.

Dos: a vostè li molesta profundament que un diputat de centre, en aquesta cambra, en nom de Convergència i Unió, parli de les famílies de treballadors. Parlarem les vegades que ens calgui, senyor Pi.

I per últim: sàpiga vostè que la retòrica és una art parlamentària, que alguns practiquem; la mesquinesa política és un vici, i vostè n'és un addicte.

Gràcies, senyor president.

(Aplaudiments d'un sector de l'hemicicle.)

El president

Senyor Pi... *(remor de veus.)* Senyor Pi, té la paraula.

El Sr. Pi i Noya

Jo..., escolti, jo li puc assegurar..., jo li puc assegurar que de mesquinesa, cap ni una. *(veus de fons.)* I l'altra cosa que li puc *(persisteixen les veus de fons.)*

El president

Senyors diputats, senyores diputades, si us plau.

El Sr. Pi i Noya

I l'altra cosa que li puc assegurar és que per part meva faré tot el que pugui perquè en una propera legislatura nosaltres parlem abans que vostè.

Moltes gràcies.

(veus de fons.)

(Pausa.)

El president

Passem, doncs, a votació..., les esmenes a la totalitat de retorn de la proposició de llei presentada pels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya

Fitxer 30

...Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

El resultat ha estat 68 vots a favor i 62 vots en contra. Atès que l'esmena a la totalitat de devolució de la proposició de llei ha estat aprovada, de conformitat amb l'article 105.6 del Reglament la iniciativa legislativa queda rebutjada.